

Goebbels liberális tanoncai és a bevándorlásválság

2015 október 15. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Ha hiteles képet szeretnénk nyerni a balliberális tábor hamis retorikájáról, a legfőbb sajátosságot a logikus érvelés módszeres tagadásában kell keresnünk.

Nem butaság, nem tanácsstalanság, hanem az ellenérvek semmibevétele jellemzi a gyakorlatot, amellyel Európa „felvilágosult” politikusai a migrációs krízis kezelésében minden érdemi vitától távol tartják magukat.

Amikor hónapokkal ezelőtt az Európai Bizottság szemére vetették, hogy nem mutat semmiféle hajlandóságot a válság megoldására, Jean-Claude Juncker, az Európai Bizottság elnöke a legnagyobb természetességgel kijelentette, hogy az általa elnökölt grémium már rég elállt egy kötelező kvótarendszer gondolatával, ám az ötlet gyakorlati keresztülvitele a tagországok szolidaritása hiányában elakadt. A rontó szándékú zavarodottság, amely ebben a kommentárban megnyilvánul, nem szorul tovább magyarázatra. Mindenki tudja, hogy nem a bevándorlók elosztása, hanem az Európába ömlik fékezhetetlen áradata alkotja a probléma lényegét.

Cui bono? (kinek válik ez hasznára?) – kérdezhetnénk a kriminalisztika módszertanából kölcsönzött kifejezéssel. Kinek származik milyen formában haszna a válságos helyzet gyors és hathatós orvoslásának elodázásából? A választ megnehezíti, hogy minden konkrétan megfogalmazott gyanú – tárgyi bizonyítékok híján – a szervezkedők mentsváraként agyonstrapált összeesküvés-elmélethez vezetne. Még akkor is, ha mindenki látja a nyilvánosan közreadott kommentek és a megvalósuló szándék közt észlelhető ellentétet.

Cáfolhatatlan tény ugyanis, hogy a be nem vallott, de nem is tagadott olcsó munkaerőre való igényen túlmenően egy demokratikus döntési folyamatok útján elérhetetlen cél is ott lebeg a nehezen körvonalazható közösség szemé előtt, amely politikai hasznot kíván húzni a kialakult zűrzavarból. Mégpedig úgy, hogy a kaotikus folyamatokat a maga erkölcsi és világnézeti eszmerendszerének megfelelően irányítja. Mi más szolgálhatna magyarázatul arra, hogy a migránsok ellenkezés nélküli beáramlása Európa szívébe a döntéshozó fórumok képviselőit cseppet sem nyugtalanítja? Mi másra vezethet vissza az érthetetlen felfogás, miszerint a közel-keleti és észak-afrikai áldatlan állapotok természetes okául szolgálnak egy hirtelen megindult népvándorlásnak, amelynek az „emberiség követelményeinek értelmében” nem szabad véget vetni? És vajon mivel magyarázható azoknak a köröknek az agresszív módon kifejezésre juttatott csalódottsága, amelyek kénytelenek voltak tudomásul venni, hogy fölkészülten érte hazánkat a néparadat, és a kialakított hármas tagozódású „rendszer” fel tudta tartóztatni a ránk szabadított inváziós sereget?

Régi igazság: ahol a hatalomra igényt tartók a demokrácia szabályai szerint ki nem érdemelt jogokért kardoskodnak – nyíltan vagy burkoltan –, olyan vitakultúrát alakítanak ki, amelyben a logikus érvek ellehetetlenítése az eszköztár legfontosabb tartozéka. A demokratikus viszonyok közt megszokott érvelés ilyen körülmények között érvényét és regulatív hatását veszti; ezzel pedig szabad út nyílik a szellemi erőszak alkalmazására. A destruktív retorika kiagyaloit a hitleri Németország ideológusai között fedezhetjük fel. Egyikük, a

Harmadik Birodalom ünnepelt újságírója, Wilhelm Stapel, így vélekedik a Kereszténység és nemzetiszocializmus című írásában: „Mivel a nemzetiszocializmus elementáris mozgalom, érvekkel támadni értelmét nem lehet. Érveknek csak akkor lenne foganata, ha a mozgalom érvekre alapulva vált volna naggyá.”

Kihívó cinizmussal jelenti ki a szerző, hogy politikai szerveződések, amelyek a szellemi erőszak alkalmazásának elvére alapulnak, öntörvényű módon élhetnek a logikai belátás ellehetetlenítésének eszközével. Konstruktív vitáról efféle egyletekkel szó sem lehet, hiszen a rendezett formában lezajló párbeszéd számukra egzisztenciális veszéllyel jár. Olyan utakat keresnek hát, amelyek nem a logikai ellentmondás Arisztotelész óta mérvadó törvényeire, hanem a konok hangoztatás eszményére épülnek. Hitler propagandaminisztere, Joseph Goebbels nevéhez fűződik a mondás: „Az átlagos ember annyira együgyű, hogy csak nyomatékosan kell hangsúlyozni valamit, és ha az állítást gyakran megismételjük, igazságként lesz elfogadva.” A módszer alapelvét Hitler maga fogalmazta meg a Mein Kampf című pamflet 203. oldalán: „A nagy vonalról nem szabad letérni soha, csakis a szakadatlan, szüntelen és konzekvens hangoztatás hozhatja meg a siker beérlelését.”

A hitleri útmutatás következetes alkalmazását ismerhetjük fel hazánkban is a bevándorlási probléma kapcsán kialakuló nézetkülönbségek „liberális” kezelésében. Míg a nemzeti érzelmű pártok véleménye, Orbán Viktor álláspontját osztva, abban a világosan meghatározott nézetben fogalmazódik meg, hogy az ezeréves magyar államnak eredendő joga, sőt kötelessége meghatározni, kit enged be az országába, kit nem, a balliberális gárda szónokai kategorikusan, minden érdemi vita elkerülésével a közös európai értékek lábbal tiprásáról beszélnek. Szakadatlanul, szüntelen és konzekvens módon hangoztatnak valamit – abban a reményben, hogy mantrájuk az egyszerű emberek fejében idővel igazsággá válik.

A hitleri tanítás értelmében teszik ezt, hiszen logikus érvelés esetén önmagukkal kerülnének ellentmondásba. Nehezükre esne például értelmes vitában kifejteni, miért közös európai érték a hajdani gyarmattartó birodalmak társadalmi szerkezete, és miért nem kötelezhet Magyarország arra, hogy egy párhuzamos vallási meggyőződés kialakulását megtérje keresztény gyökér kultúrája mellett. Arra is nehéz lenne választ adni, milyen alapon tartoznának a visegrádi négyek „szolidaritással” bizonyos nyugat-európai országoknak a kötelező kvótarendszert illetően, hiszen ellentétben azokkal, akik nem húznak hasznot a migránsok beáramlásából. Laurent Fabiusnak, a módfelett arrogáns francia külügyminiszternek nem érdeke a kialakult helyzet értékelésébe a gazdasági szempontokat is belevonni, ezért szemforgató módon így nyilatkozik: „A politikailag üldözött embereket, akik háború sújtotta országokból jönnek, be kell tudni fogadni. Ezt menekültjognak nevezik. Reagálni kell. Minden országnak reagálnia kell. Franciaország megtette, Németország már megtette.”

Minden gondolkodó embernek fel kell hogy tűnjön, milyen szemérmetlen trükkel igyekszik Fabius ebben a magyarázkodásban a figyelmet elterelni arról a tényről, hogy az illegális bevándorlóknak csak elenyésző kisebbsége tekinthető a genfi megállapodás értelmében politikai menekültnek. A meghatározó többség gazdasági elnyők szerzésére alkalmas olcsó munkaerő, amelyből a két ország iparmágnásai kedvükre csemegézhetnek, hogy aztán az „áraléktól” az emberiség erkölcsi törvényeire hivatkozva megszabadulhassanak. Fabius egyfajta elferdített értelmű szolidaritásra hivatkozik, amelyben azt követeli, hogy minden állam adja fel logikus érvekkel alátámasztott álláspontját, vesse alá magát idegen érdekek akarátának.

A keresztényi szellem hamis prókátorainak egy további meg nem indokolható követelése feltétel nélküli toleranciát kér számon minden bevándorlóval szemben. Toleráns magatartás azonban, mint ahogy a szó etimológiai eredete is mutatja, jogos önvédelem feladásának formájában nem kényszeríthető rá senkire. Toleráns csak azzal szemben lehetek, aki szuverén döntési jogomat elismeri. Magyarország nem lehet toleráns azokkal szemben, akik erőszakos, nemritkán kriminális módon követelik érdekeik kiszolgáltatását. Ha ebben a megvilágításban értelmezzük a balliberális kormányfők bécsi találkozásának az osztrák kancellár, Werner Faymann által az osztrák köztvében ismertetett döntését – amelyben a tanácskozás résztvevői hitet tesznek amellest: a migrációs válság folytán előálló problémák kezelésénél minden igyekezetükkel azon lesznek, hogy az emberiség, tolerancia és a szolidaritás eszméi érvényre jussanak –, nincs okunk kételkedni abban, milyen álnok eszmeiséget rejtenek a szép szavak.

Dr. Szendrői György

A szerző kutató-pszichológus

www.magyaridok.hu

Tisztelt olvasók! Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következő címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>
- Minden "lájk számít, segíti a magazin működését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu]]>

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: <https://twitter.com/syracuse73>. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló
